

**CASA
MEVA
ÉS CASA
TEVA**

**PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR
DE PLANOLES DEL 20 AL 24
D'AGOST DE 2026**

CASA NOSTRA ÉS CASA VOSTRA

Ens ha semblat que titular el programa amb aquesta breu referència a “Qual-sevol nit pot sortir el sol”, d’en Jaume Sisa, reflectia l’esperit del programa. Perquè si l’any passat vam voler homenatjar els nostres grans i en fa dos, explicar qui eren els nostres petits, enguany hem volgut explicar qui són les persones que han arribat els darrers anys, com se senten, què els ha portat aquí, per què Planoles i què és allò que més els agrada o què els desagrada.

Sovint ens hem preguntat: Qui és aquella noia que viu allà? Qui són aquests que els veig passejar amb un gos? Qui deuen ser el pare i la mare d’aquest nen? Tot i que d’alguns no en sabem pràcticament res i d’altres sí, tots ells són els nous, els nouvinguts i nouvingudes. Aquest programa no pretén res més que ser-ne una carta de presentació.

Quan vam plantejar la idea, va ser amb la intenció de parlar de tots els que s’han empadronat a Planoles en els darrers anys. Però, quants anys? Hem acotat la data al 2022, després de la pandèmia. Tot i la limitació, la tasca era inabastable per un programa de Festa Major. Per tant, hem hagut d’afegir un parell de criteris més: que hi visquessin tot l’any i que, prèviament, no tinguessin cap relació amb Planoles. Això ha comportat l’exclusió de molts de vosaltres: Rafa, Núria, Cristina, Guillermo, David i Meritxell, Teresa i Lluís, Jonathan, Òscar, David, Carles i Carolina, Joan, Joel... ens sap greu, perquè segur que teniu moltes coses interessants a explicar-nos.

Si llegiu les entrevistes amb atenció veureu que, a banda del paisatge, la qualitat de vida, la natura o la muntanya, aquests *nouvinguts* i *nouvingudes* ens defineixen com a acollidors, bona gent, amables, integradors... Volem, per tant, acabar aquesta presentació amb un agraïment doble. Per una banda, a tothom que ha arribat els darrers anys, moltes gràcies per haver triat aquest petit micropoble dels Pirineus i veure i estimar Planoles com si hi haguéssiu viscut tota la vida. I, per l’altra, a tothom que ja hi vivia –des de sempre o des de fa alguns anys–, moltes gràcies per fer sentir les persones noves com si fossin a casa seva.

Oblidem-nos per sempre de la frase “de fora vingueren i de casa ens tragueren” i adoptem: **De fora vindreu i a casa ens trobarem.**

El programa d’actes

Tal com es va anunciar i tal com veureu al programa, l’organització de la major part d’actes s’ha descentralitzat, de manera que diferents persones o entitats han agafat el toro per les banyes i s’han responsabilitzat d’un bon grapat d’actes. A tots i a totes, **moltes gràcies.**

Alberg Marista - Terrenys d'acampada

Tel - Fax 972 73 60 67 - 676 548 589
Planoles

El jardiner de Planoles

Alex - 669 562 155
alcohi.ach@gmail.com
Manteniments de jardins
Feines de neteja
i desbrossament - Podes
Sistemes de reg - Llenya
Tanques de fusta

FUSTERIA
CARLES

Carles Grabulosa Palmada

Crta. de Puigcerdà N-260
Tel 659 588 882

Rètol & Rètols, disseny i retolació, SL

Gran Via de les Corts Catalanes 759
08013 Barcelona - emmywall.com
info@emmywall.com EmmyWall
 @emmywall_sytem

Al carrer Major de Planès, a cal Met Martí, hi viuen des del desembre de 2025, l'Eva de 49 anys, la seva filla, la Isabel, que en té 15, i dos fills més, el Rafael, de 14 anys i el Miguel, de 12. Tots van néixer a Sabadell menys el Rafael, que va néixer a Priego de Córdoba. Qui ens explica la seva història és la mare, l'Eva.

Abans de venir a viure aquí, a Planoles, on vivíeu?

Jo soc de Sabadell, on he viscut gairebé sempre. Quan em vaig casar, vaig viure una temporada a Còrdova, però en separar-me vaig tornar a Sabadell, amb els nens. Vaig viure uns anys a Sabadell i després vam marxar a Coma-ruga. A Sabadell el lloguer era molt car i vaig buscar alguna cosa més econòmica. Com que coneixia Coma-ruga perquè hi anàvem algun cap de setmana amb els amics, ens n'hi vam anar tots quatre.

I aquí, a Planoles, com és que hi vas venir?

Doncs per dues coses: a Coma-ruga els lloguers s'havien apujat molt i, a més, jo buscava viure al món rural.

Però... per què a Planoles, com vas trobar Planoles?

Ho vaig trobar al Google. Buscava pobles rurals per viure i vaig posar "viure rural" i em va sortir Repoblem. Quan vaig entrar a aquesta web em deia que marqués les zones on volia anar. I vaig marcar aquesta zona perquè ja la coneixia: fa uns vint anys, abans de tenir els nens, amb la meva parella havíem pujat molt a Campelles a collir bolets. I també havíem anat varies vegades a Ribes, i la zona ens agradava. Clar, jo pensava "allà els lloguers no deuen ser gaire econòmics...", però com que jo tenia el pensament de viure al món rural, ho vaig preguntar, i em van dir que em podia posar en contacte amb el David, que era l'alcalde de Planoles i que me'n podria informar.

VIVIM A PLANOLES GRÀCIES A GOOGLE

I li vas trucar

Sí, i em va preguntar quina era la meva idea. Jo li vaig explicar que en aquell moment no tenia feina, que buscava un lloguer assequible al món rural, i que coneixia aquesta zona i m'agradava molt. Vam quedar per venir a veure el poble i em va agradar molt. Recordo que ell em va dir: "a veure, tu no tens carnet, pots mirar altres pobles que siguin més grans i ho tinguis tot més a mà". Però a mi m'havia agradat tant que li vaig dir: "no miro res més, si puc, volem viure aquí".

És a dir, que quan vas venir no tenies feina. I ara?

No, no tenia feina. Tenia uns diners estalviats, estava cobrant l'atur i no tenia res que em lligués a Coma-ruga. Quan vaig arribar, vaig començar a buscar feina i ara estic treballant a Ribes, als Caçadors.

I per acabar. Eva, explica'm el que més t'agrada i el que menys de viure aquí?

M'agrada tot de Planoles: la natura, la gent, la tranquil·litat, aquesta casa, que els nens puguin sortir i no hi hagi cap perill. És diferent, és totalment diferent d'altres llocs on havia viscut. I el que menys m'agrada és que costa molt anar als llocs, la comunicació. Clar, jo no tinc carnet i per poder anar a un lloc o un altre, em costa molt.

I a tu, Isabel, què és el que més t'agrada i el que no t'agrada gens?

El que més m'agrada és... que neva. I que és muntanya. I el que menys m'agrada és que hi ha moltes rampes, moltes pujades i baixades.

Rafael, ara et toca a tu.

Jo crec que el que més m'agrada és la pau, la tranquil·litat. Ah, i que no fa massa calor ni massa fred. I el que menys, que estàs desconnectat de la ciutat, que estàs lluny de tot arreu. M'agradaria tenir les coses més a mà.

I a tu, Miguel?

A mi el que més m'agrada també és la neu, i que vam anar a esquiar amb l'escola. I no hi ha res que no m'agradi.

Tot i que ho coneixem com la fusteria, al carrer de l'Estació hi viuen, des del maig de 2024, la Maribel i el Tomàs, ambdós de 63 anys i nascuts a l'Hospitalet de Llobregat i a Barcelona respectivament.

Abans de venir a viure aquí, on havíeu viscut?

Maribel. Havia viscut sempre a l'Hospitalet fins que em vaig casar.

Tomàs. Jo vaig néixer a Barcelona i de jove-net me'n vaig anar a l'Hospitalet. Però no hi feia vida, estudiava als Salesians i feia vida a Barcelona.

Us vau conèixer a l'Hospitalet?

M. A la feina. De fet, ell em va contractar.

T. Jo soc arquitecte tècnic, però havia aprovat unes oposicions a Sanitat i, durant un temps, combinava la meua feina d'arquitecte tècnic amb la meua plaça de funcionari al Servei Català de la Salut. En aquells moments nosaltres estàvem posant en marxa els serveis informàtics de diferents ambulatoris, i en un d'aquests ambulatoris, ella hi estava fent una substitució d'infermeria.

M. I un dia em va trucar i em va dir, "vols que et fem un contracte?". I tant que vaig voler.

I un cop us havíeu conegut, us vau casar i us vau quedar a viure a l'Hospitalet?

M. No. Jo volia anar a viure a algun poble, però pel tema de la feina ho tenia més complicat que ell. Llavors, vam trobar un pis al centre de Martorell. Hi vam estar molt bé, allà, de seguida vam conèixer molta gent i fèiem vida de poble. Hi estàvem completament integrats, ens sentíem martorellencs.

Hi vau viure molts anys, a Martorell?

T. De fet, vam intentar canviar diverses vegades. Fins i tot havíem comprat un solar a una urbanització de Castellar del Vallès, per fer-nos-hi una casa. Però jo en aquell

VAM CONÈIXER PLANOLES PER L'AEP

moment era el director tècnic d'Esports Adaptats a Catalunya, n'era el responsable nacional d'esquí, i viatjava molt. I la Maribel em va dir "tu viatges molt, vas sempre amunt i avall, i viure en una urbanització que no és dintre del poble..."

M. És que quedàriem una mica aïllats i no ho veia clar. No hi havia ni tren, a Castellar.

I d'on va sorgir la idea d'anar-vos-en a viure a un poble?

T. Compartíem una casa amb una cosina germana meua, a Surp, un petit poble que pertany a Rialp. La fèiem servir com a segona residència, sobretot per anar a esquiar. Ells la van voler deixar, però era massa gran per nosaltres. Tot i això, ens vam plantejar d'anar-nos-en-hi a viure, però la Maribel ho tenia complicat per traslladar-s'hi.

M. Ens va saber greu perquè estàvem molt integrats a Surp, la gent era molt maca.

Per tant, seguíeu a Martorell. Fins quan?

T. En aquella època jo viatjava molt i, és clar, comprar-se un habitatge en un lloc de muntanya per anar a esquiar era complicat: jo un dia era aquí, un altre a Baqueira, Sierra Nevada, Innsbruck... complicat. Però hi va haver un moment que vaig aixecar el peu de l'accelerador i vaig dir "prou!". Amb tot això, jo havia fet uns apartaments a la Molina, als solars d'un amic, i ens vam quedar un dúplex.

Per anar-hi a viure?

M. D'entrada, pels caps de setmana. Però hi pujàvem molt, estiu i hivern. Ens agrada molt la muntanya i sempre ens plantejàvem la possibilitat d'anar-hi a viure. Hi estàvem molt bé. Vivíem davant de l'estació del tren. Jo sempre he dit que viuria a un lloc que hi hagués tren o autocar per poder baixar a Barcelona fàcilment.

T. A la Molina hi estàvem molt bé. Teníem un dúplex de gairebé 100 metres, i vam dir "va, ens hi quedem".

I us hi vau instal·lar?

T. No ben bé. A tota la família li tira molt pujar a muntanya i som molts, nosaltres: els nostres fills, les parelles i el net... i volíem alguna cosa més gran. Un dia, parlant amb el nostre fill, que és el director tècnic d'un club d'esquí de la Molina, em va dir, "papa, hi ha una colla de pares que venen a esquiar aquí, i s'estan a Planoles, i estan molt contents, diuen que és petit, però que hi ha molta activitat, molt moviment, que es fan moltes coses i tal. Per què no t'ho mires?".

I vas començar a buscar. Us va costar trobar casa?

T. Primer jo buscava, per internet, cases o xalets, i no trobava res. Fins que vaig posar *Altres immobles*, i em surt la fusteria. Clar, no era una casa ni un xalet [riu]. La vaig venir a veure i em va agradar de seguida. Van pujar uns amics i tota la família a veure-la i em deien "escolta, Tomàs, aquí hi ha molta feina a fer". I jo els deia, "molta no, tota".

Però com que soc de l'ofici, no m'espantava. I quan vaig veure les encavallades, ho vaig veure clar.

M. A ell li van agradar molt les encavallades.

I a tu, Maribel?

M. De la casa em va agradar molt que hi hagués una terrassa. I el poble de seguida em va enamorar: veure que hi havia dues botigues, que hi havia forn i, sobretot, veure que hi havia la Pelu... i que tenia tren.

T. I quan vam emparaular la compra, vam decidir anar a viure a la Molina per tenir-ho més a prop i per començar-nos a adaptar a viure aquí dalt.

M. Així jo també em vaig començar a acostumar a viure aquí dalt i anar a treballar a l'Hospitalet.

I t'ho vas poder combinar bé?

M. Abans ja havia treballat al torn de nit, però havia tornat al torn de dia. En venir aquí dalt vaig demanar tornar al torn de nit. Ara treballo els dimarts i després treballo dos caps de setmana: un de dia, un de nit, i els altres dos tinc festa. Els dimarts, quan treballo, agafo el tren de les dues i deu, arribo, treballo tota la nit, i agafo el tren de les vuit i vint-i-cinc per pujar. Els caps de setmana que treballo em quedo a dormir a casa de la meua filla o del meu fill.

I per acabar. Què és el que més us agrada i el que menys de viure aquí?

M. M'agrada tot. No hi ha res que no m'agradi: l'activitat que hi ha, i tal com ens van acollir. De seguida ens vam sentir molt aïllats, la gent fa que et sentis com a casa.

T. Jo conec gent que va a viure a un poble i fa molts anys que hi viuen i em diuen "per ells encara soc el foraster". Això aquí no passa, jo no m'hi he trobat. El què més m'agrada, possiblement, és la ubicació, sortir de casa i tenir la sensació que vius en un jardí. Ah, i l'equilibri que hi ha entre la tranquil·litat i l'activitat!

Rosalía Bonshoms Masó
T. 648 450 969
Carrer de la Plaça 5 - 17535 Planoles

Paratge Verdaguer 2
17536 Nevà
Tel. 699 439 446

BAR-TAPES I PLATETS
T. 670 238 518

CAN FOSSES
CAMPING - MASIA - BUNGALOWS
T. 972 73 60 65 - 629 78 06 79 - 17535 Planoles
info@canfosses.com - www.canfosses.com

A ca la Coixa hi viuen, des del febrer de 2022, la Laura i el Jordi. En Jordi passa dels 50 i va néixer a Barcelona, al barri de l'Eixample, mentre que la Laura, també nascuda a Barcelona, va néixer fa 40 anys.

Abans de venir a viure aquí, on havíeu viscut?

Jordi. Tot i que vaig néixer a l'Eixample i he voltat molt, sempre ho he fet en diferents barris de Barcelona o a l'Hospitalet de Llobregat. Abans de pujar aquí, per exemple, vivia a Sants.

Laura. Jo vaig viure molt de temps a l'Hospitalet de Llobregat, però feia vida a Barcelona, al barri de Sants. Quan tenia divuit anys em vaig independitzar i em vaig quedar a viure a Sants.

De què treballàveu, abans de venir aquí?

J. Teníem un petit negoci en línia i el vam deixar per centrar-nos a arreglar la casa quan vam venir a viure aquí. La casa estava molt feta caldo i vam dedicar molt de temps a posar-la en ordre.

L. Sí, més d'un any. Pràcticament no podíem sortir de casa.

Vau comprar la casa abans de conèixer el poble?

L. Pràcticament.

J. Jo el coneixia d'haver passat alguna nit al Xanascot, perquè anava a esquiar a la Molina. A més, era molt aficionat a les motos, i havia fet la Collada milers de vegades. Passava molt per aquí i podríem dir que, molt o poc, conec Planoles des de sempre.

L. De fet, jo mai havia sentit a parlar de Planoles. Com a molt em sonava perquè havia estat treballant a la central de reserves de Xanascot, de Barcelona... i em sonava per l'alberg, el Pere Figuera.

Va ser la vostra primera opció?

L. No ben bé perquè no ho coneixíem. Però volíem marxar de Barcelona i anar als Pirineus i, en una de les ocasions, va sortir Planoles.

J. Els dos teníem molt clar que no ens volíem quedar a Barcelona, i ens vam dir "buscarem un lloc que tingui uns serveis mínims". Planoles encaixava bastant bé: tenia forn, tren, un bar...

L. Botigues... tenia els serveis bàsics coberts. I un entorn espectacular!

I, un cop instal·lats, de què heu treballat?

L. Hem tingut diferents feines a la comarca: jo vaig estar mig any a l'alberg, després vaig treballar al Ponset, a l'Ajuntament... i fins ara.

**PLANOLES ÉS
UN SOMNI FET REALITAT**

J. Jo he treballat d'administratiu, cobrint una baixa de cuiner a l'alberg, un temps treballant de pintor i ara a la brigada de Planoles.

Creieu que us quedareu aquí molt de temps?

L. Jo crec que sí, però no m'atreveria a dir que per sempre. Seguim treballant en la casa i a curt termini segur que no marxem, però vaja.

J. La vida és molt curta i el planeta és molt gran [riu]. Pot ser sí, però no se sap mai.

Què és el que més us agrada i el que menys?

L. A mi, sens cap mena de dubte, l'entorn, poder sortir de casa i plantar-me al mig del bosc en dos minuts, poder veure els canvis d'estació, els canvis de llum, els animalons, tenir mil excursions a dues passes, les activitats que s'hi fan, el club de lectura... Sortir una estona i poder parlar amb un veí, el dia a dia... Tot això m'omple, m'omple moltíssim. És com un somni fet realitat! I clar, la contrapartida és que aquest dia a dia tan tranquil se'n va en orris en moments puntuals.

J. Coincideixo plenament amb la Laura. Si t'agrada fer esports, la natura, la muntanya, l'aire lliure... és ideal. A mi m'agrada molt l'hivern, m'encanta el fred, la neu. El dia a dia és molt tranquil... crec que tots els que vivim aquí som molt respectuosos amb tothom. Malgrat que en certs moments la tranquil·litat és difícil de trobar, la resta de l'any compensa i compensa amb escriure.

Actualment l'Ana, el Paul, la Luciana i l'Andrés viuen al carrer de la Colomina, on es van traslladar el gener de 2024 després d'haver estat un temps a cal Dragó. L'Ana, de 40 anys, va néixer a l'Argentina, a Buenos Aires; el Paul, de 38, a Pouzauges, a França. Per la seva banda, els petits de la casa, la Luciana i l'Andrés, de 7 i 4 anys respectivament, van néixer a Barcelona.

Expliqueu-me una mica on vivíeu abans de venir a viure aquí

Paul. Vaig néixer a Pouzauges, un poble d'una zona rural a l'oest de França. Tots els meus avis i tiets eren pagesos. Quan vaig voler estudiar vaig haver de marxar a Grenoble, on vaig fer una carrera d'enginyeria industrial. La primera feina que vaig trobar va ser al nord de França, a Lille, on vaig viure fins el 2013, quan l'empresa em va enviar a treballar a Barcelona.

Ana. Jo vaig néixer a Buenos Aires, Argentina, i vaig viure allà fent de mestra fins als 27 anys. Després vaig marxar a La Rochelle, una ciutat de la costa oest de França, on feia de professora de castellà. En acabar el meu contracte, em vaig instal·lar a Barcelona, amb en Paul.

Com i on us vàreu conèixer?

P. Jo vaig viure un any d'Erasmus a Holanda, i estudiava amb el cosí de l'Ana.

A. Jo en aquell moment vivia a Argentina i vaig anar de vacances a visitar el meu cosí. I allà ens vam veure per primer cop. Tres anys després, vaig tornar a França amb un contracte de professora de castellà, i allà vam reprendre el contacte.

P. Ella feia de professora a La Rochelle, que és la zona d'on és la meua família.

A. Durant un temps jo estava a França i ell a Barcelona i ens trobàvem durant les vacances o algun cap de setmana, a mig camí [riuen].

DOS APASSIONATS DE LA NATURA I DELS ESPORTS DE MUNTANYA, QUE ES VAN ENAMORAR DE PLANOLES

Abans de pujar a Planoles, de què treballàveu?

A. Jo havia fet de mestra, però aquí no podia exercir. Vaig treballat de moltes coses fins que, després de fer un màster, vaig començar un projecte de recerca a la UOC i em vaig orientar en l'àmbit acadèmic. Ara estic a la Universitat de Barcelona.

P. Jo havia treballat al CIM Vallès, però el 2016 vaig canviar a una multinacional americana, Ecolab. A partir de la covid l'empresa va instaurar la possibilitat de teletreballar.

Quan van sentir a parlar de Planoles per primera vegada?

A. Hi vam arribar una mica per casualitat. Mentre vivíem a Barcelona, ens agradava sortir els caps de setmana, anar d'excursió a la muntanya. Un cap de setmana vam decidir pujar a la Vall de Núria.

P. En aquella època, jo treballava alguns caps de setmana i aquell cap de setmana no havíem pogut marxar de Barcelona fins tard. Quan vam arribar a Ribes només quedava el darrer cremallera, i vam decidir no pujar a Núria.

A. I vam voler conèixer els pobles on es podia arribar en tren. La vegada següent vam agafar el tren fins a Planoles, i ens vam quedar a passar un cap de setmana a cal Calau, a les Casetes. Ens va agradat tant que vam començar a venir força sovint.

A banda dels caps de setmana, quan van venir de forma més o menys permanent?

A. La primera pujada una mica permanent va ser quan va néixer l'Andrés. Jo estava de baixa de maternitat i vam instal·lar-nos aquí uns dies. En aquell moment, voltàvem tot el dia, amb la nena i el nadó. I l'Helena, la directora de l'escola, ens va dir "tenim jornada de portes obertes, si vols, porta-la mentre estigues per aquí".

P. Això era a l'escola bressol, quan la Luciana tenia dos anys. Allà s'ho va passar molt bé, va ser molt fàcil.

A. I ens va fer pensar, "ostres, que maco, a la Luciana li ha agradat i creiem que ens adaptariem bé".

P. En aquell moment jo teletreballava i era més fàcil.

I de manera definitiva?

A. Sempre que podíem ens escapàvem aquí: caps de setmana, vacances, dies de festa, etc. Com que les nostres feines ens permetien poder treballar a distància, i els petits tenien l'edat de venir tots dos a l'escola aquí, el 2023 vam decidir fer la prova d'instal·lar-nos-hi permanentment. Ens ho vam plantejar com un any de prova, però ens va agradar tant que ens hi hem quedat.

Laboralment, us heu pogut organitzar bé?

A. Sí, al principi jo ho feia pràcticament tot a distància: només havia de baixar a Barcelona un cop al mes. Actualment, però, treballo a la Universitat de Barcelona i baixo entre una i dues vegades a la setmana a fer classe o reunions.

P. Jo fins ara també, perquè ja fa temps que teletreballo. Ara, però, hi ha hagut un canvi important, ja que el mes de març l'empresa on treballava va fer una reestructuració i van acomiadar mil persones. Ara estic buscant feina des d'aquí.

A. Sobretot està buscant alguna cosa que ens permeti quedar-nos aquí.

Creieu que heu vingut per quedar-vos?

A. Tenim tota la intenció de quedar-nos el màxim de temps possible. Mai se sap, però, on et portarà la vida.

P. Jo ara he de trobar una nova feina, i esperar que pugui trobar-ne una que ens permeti quedar-nos aquí, perquè ens hi sentim molt a gust. En aquests anys ens hem anat integrant, participem força en les activitats del poble, i tant de bo puguem continuar per aquest camí.

I, per acabar, allò que més us agrada i desagrada de Planoles

A. Tot i que hi ha moltes coses que m'agraden, potser em quedo amb les vistes. Llevar-me al matí i veure les muntanyes i el cel, que sempre va canviant de color... Poder sortir a córrer o caminar només d'obrir la porta de casa, et fa afrontar el dia amb

uns altres ànims. El que no m'agrada és que no estem gaire ben comunicats. Quan vam arribar, veníem en tren, però ara el transport públic no funciona gaire bé. I sembla que en tenim per dies.

P. M'agrada l'entorn que permet escapar-se, superar-se, fer aventures, fer esport. Em preocupen i em desagraden els episodis de sequera, que seran cada cop més freqüents.

Andrés. A mi el que més m'agrada de viure a Planoles és la casa, anar a l'escola, i jugar amb els amics. També em va agradar molt córrer la cursa de la Batega. I no m'agrada que plogui tant.

Luciana. Aquest poble és petit però és molt bonic, és *guai* viure a Planoles. El que més m'agrada és anar a l'escola, jugar amb els amics, i també anar al parc. I sí que plou massa.

LAPELU

home i dona
depilacions · massatges

Dolors Coll

Tel. 669 684 054

Pl. Baronia 1 - 17535 Planoles

**Embotits
Casolans
de Planoles**

info@embotisdeplanoles.com
www.embotisdeplanoles.com

Obrador - Estació s/n - T. 972 73 62 24
Botiga - Ribes 2 - T. 972 73 6023

A cal Manel, l'antic forn, des del maig de 2024 hi viu en Carles. En Carles va néixer fa 61 anys a un petit poble, Campdorà. Aquest, tot i que històricament formava part del municipi de Celrà, el 1974 va quedar annexionat a Girona. En Carles viu sol, però no sempre està sol.

Carles, explica'm una mica on vivies abans de venir a Planoles

Vaig néixer a Campdorà en un entorn rural, al peu del Massís de les Gavarres. Vaig créixer enmig de la natura (bosc, muntanyes, camps, prats, rius...) aprenent a estimar-la, admirar-la, i protegir-la. Les activitats amb els meus amics consistien a fer barraques enmig dels arbres, banyar-nos als rius, descobrir nous camins, explorar les mines de ferro i els castells del municipi, recórrer les muntanyes, tant a peu com en bicicleta de petit, i en moto de més gran. I amb la família, nombrosa i extensiva a tots els veïns, les hores les passàvem al bosc fent llenya, conreant els camps, cuidant el bestiar, treballant l'hort, i col·laborant en el negoci, sempre de forma festiva, amable i ben enriquidora.

Doncs no era tan diferent de Planoles!

No, no és gaire diferent. Pensa que a mi aquest entorn m'apassiona. Tant que, fins i tot després del servei militar, quan em vaig casar i em vaig traslladar a viure al nucli urbà de Girona, no vaig separar-me gens ni mica de la muntanya: vaig iniciar la meua vida professional a una pedrera situada a Campdorà, al mateix indret on havia passat la meua infància.

I aquesta ha estat sempre la teua feina?

Exacte. La meua trajectòria professional ha estat sempre vinculada a la natura, perquè he gestionat la producció i l'extracció d'una pedrera durant 36 anys, preservant la vegetació i els animals en tot moment i respectant l'essència de la muntanya. I m'he jubilat amb la recompensa emocional d'haver deixat la muntanya amb tanta vida com en el seu passat.

Crec que això et defineix molt bé. Quan et vas jubilar?

Als 59 anys vaig donar per finalitzada la meua etapa professional amb la il·lusió de complir el meu somni des de petit: viure a l'alta muntanya.

SENTO QUE VISC AL POBLE MÉS FELIÇ DE CATALUNYA

És molt extensa, aquesta família?

La meua dona, els meus cinc fills, els meus tres nets... i tots els que vindran. Això sí, quan la família em reclama, corro cap a Girona, i quan ells tenen temps, corren cap a Planoles. Els ensenyo tot el territori, esquiem, fem senderisme, ciclisme, etc. Tots n'estem gaudint de valent!

I ja per acabar. Creus que has vingut per quedar-te?

Compto que aquest és el lloc on vull passar la resta de la meua vida, a prop de la natura, entre el Puigmal, el Taga i la Serra del Montgrony. I sentir-m'hi com un planolenc més, ben integrat i amb esperit de col·laboració.

Què és, però, el que més t'agrada?

M'encanta l'alegria amb què la seva gent organitza la vida del poble, les activitats, les festes, els esdeveniments. Em fa feliç el nostre parc de cal·listènia, on passo moltes hores enfilat a les barres, i el nostre gimnàs "top", el nostre club de lectura... Realment, sento que visc al poble "més feliç de Catalunya".

I el que més et desagrada?
[Silenci]

Tot i que van estar un any i mig vivint al carrer de Ribes, a cal Dragó, des del febrer de 2024, si voleu veure l'Àngel, la Sílvia, la Carla o l'Astrid, haureu d'anar a Planès, al camí de Nevà. L'Àngel, natural de Barcelona, va néixer fa 44 anys, mentre que la resta de la família és nascuda a Sabadell. La Sílvia té 42 anys, la filla gran, la Carla, 12, i l'Astrid, 10.

On vivíeu abans de venir a viure aquí.

Àngel. Tot i que vaig néixer a Barcelona, sempre he viscut a l'Hospitalet de Llobregat, ben a prop del camp del Barça. Quan vaig conèixer la Sílvia i vam començar a parlar de viure junts, teníem clar que no volíem fer-ho a Barcelona. I ens vam instal·lar a Sabadell, fins que vam venir a viure a Planoles.

Sílvia. Jo he viscut tota la vida a Sabadell, i la Carla i l'Astrid també, fins que ens vam traslladar a Planoles.

De què treballàveu?

À. Jo feia 16 anys que treballava a TMB (Transports Metropolitans de Barcelona), al taller ubicat a la Sagrera. Tenim una caravana i sempre aprofitàvem els caps de setmana, ponts i vacances per sortir de la ciutat i anar, sempre que podíem, a la muntanya. Vaig veure una oferta que podia encaixar amb la meua feina al Cremallera de la Vall de Núria i aquí estic.

S. Jo feia poc que havia canviat de feina. Treballo al departament de compres d'una enginyeria que té oficina a Cornellà de Llobregat. En aquell moment hi anava presencialment tres dies i feia dos dies de teletreball. No feia ni un any que treballava a l'empresa quan a l'Àngel li van oferir l'oportunitat de venir a treballar aquí, a Ribes. En aquell moment el meu cap estava de vacances i, tot i això, sentíem que havíem de tirar endavant amb la proposta. He de dir que el meu cap em va facilitar molt les coses ja que per logística familiar i horaris era complicat poder anar a l'oficina i vaig

poder fer un acord de teletreball al 100%, fet que m'ha facilitat poder viure aquí al Ripollès i compaginar vida laboral i familiar.

Que fàcil, no?

À. Sí, de fet, sí. Havíem de venir i provar si realment ens encaixava la vida a la muntanya i per ara sembla que encara no ens n'hem cansat.

I la Carla i l'Astrid?

S. Elles anaven a l'escola de Sabadell. Com que el trasllat era al setembre, hi van poder anar uns dies per acomiadar-se dels seus companys i companyes abans de venir a l'escola de Planoles.

DE SABADELL A PLANOLES, EN UN TRES I NO RES

S'ho van prendre bé, això de deixar els amics i començar a un lloc desconegut?

S. Havien de començar 1r i 3r de Primària. La Carla tenia més lligams amb els amics i tenia una amiga que ho va passar molt malament perquè marxava. L'Astrid tenia amiguets, però amb el tema de la covid no va poder mantenir grups en els anys anteriors i va viure molts canvis de companys i companyes a l'escola. Venir a Planoles va ser un bon canvi per a elles, venien a un lloc nou, casa nova i amb gent desconeguda, però de seguida van ser ben acollides. Tot i això, encara mantenen relació amb algunes amistats i antics companys de Sabadell.

Carla: Jo em vaig posar una mica trista pels meus companys, però quan estàvem a la nova casa vaig sortir al balcó i vaig conèixer la Masha. I quan vam anar a l'escola la vaig reconèixer i vam parlar. I després ja vaig conèixer la Marta, la Sofia, la Natty i tota la resta.

Astrid: Jo m'ho vaig prendre bé, no sabia on anava, però si no era ciutat ja m'anava bé. Vaig conèixer l'Ian també pel balcó de casa dels seus avis. Em va agradar molt la nova casa i tenir habitació nova i per mi sola.

caravana que vam instal·lar a un càmping, abans de poder fer una visita al què seria el nostre primer pis. Gràcies al David vam poder instal·lar-nos al poble.

Creieu que continuareu molt de temps aquí o ho veieu com un impàs?

À. No sabem cap a on ens portarà la vida, però de moment ens trobem a gust aquí i esperem continuar compartint tots els moments, nevades, vendavals, i el que faci falta [riu].

Ara sí, la darrera.

Em podríeu dir cadascú de vosaltres allò que més us agrada i el que més us desagrada de viure a Planoles?

Astrid. El que més m'agrada és que és petit i acollidor, la seva Festa Major, la muntanya i la Nika. Ah, i poder anar en patinet pel poble. I el que menys m'agrada és que hi ha moltes pujades, i anar en bus per la carretera quan anem d'excursió o de colònies amb l'escola.

Carla. A mi el que més m'agrada és la Festa Major i la Festa del Confeti. També m'agraden molt les amigues que he fet a l'escola, trobar animals pels camins com porcs senglars, cabirols, esquiroles... i el riu i els prats verds. I el que no m'agrada és que hem d'anar en cotxe a tot arreu.

Àngel. M'agrada molt el seu entorn, la tranquil·litat de viure en un poble i m'encanta poder anar a buscar bolets. El fet de tenir la família tan lluny i haver d'agafar tant el cotxe és el que menys m'agrada.

Sílvia. Per mi el millor és l'experiència de poder viure en plena natura. A més, la gent és molt propera i ens han acollit molt bé. També valoro molt tenir les pistes d'esquí tan a prop, ja que hem pogut reprendre un esport que ens agrada molt a tots. A més, tot i ser un poble petit té molta vida i molta marxa! I coincideixo amb l'Àngel que el que no m'agrada és dependre tant del cotxe i tenir la família lluny, però ens anem adaptant a tot.

CAN COSP
Carnisseria Queviures

Embotits Casolans de Planoles
Estació s/n - T. 972 73 62 24
Ribes 2 - T. 972 73 6023 - 17535 Planoles
info@embotisdeplanoles.com
www.embotisdeplanoles.com

FRANCH ELECTRICITAT S.C.

SERGI
639 159 083
ALBERT
626 331 102

franchelectricitat@gmail.com

AIGÜES PUIGMAL, S.L.

SERVEI D'AIGÜES

c/ Núria 9
T. 972 72 71 49 - F. 972 72 91 93
aiguespuigmal@telefonica.net
17534 Ribes de Freser

Al carrer de l'Estació, hi viu la parella formada pel David, nascut a Madrid fa 56 anys, i l'Alba, de 46 anys i nascuda a Sabadell. Però no hi viuen sols. De manera més o menys intermitent comparteixen la casa amb els dos fills d'ella i amb els dos fills d'ell. Els de l'Alba són l'Ivan, de 17 anys, que viu sempre a Planoles, i la Sara, de 15. Per la seva banda, el David té la Júlia, de 14 anys, i l'Àlex, de 23, que viu a Ripoll. Ah! I de manera permanent no podem deixar passar per alt la Thora, la Dorami, el Segismundo i en Garfield una gossa, una gata i dos gats, que sempre els fan companyia.

Alba, David, expliqueu-me una mica on vivíeu abans de venir a viure aquí

Alba. Jo vaig néixer a Sabadell, però quan tenia tres anys vam anar a viure a Ribes de Freser. I ara, fa cinc anys, que vaig venir aquí.

David. Jo soc madrileny, vaig néixer a Madrid, i l'any 2000 vaig venir a la comarca del Ripollès, a Ripoll.

I on treballàveu abans de venir a viure aquí

D. Jo vaig treballar 26 anys a la Renfe. Després, a través d'un familiar, em va sortir la possibilitat de treballar al Cremallera, a la Vall de Núria. I va ser tot un encert, perquè m'agrada molt.

A. Jo he treballat sempre al Cremallera.

I al Cremallera, quina és la vostra feina?

D. Els dos estem fent de maquinistes, i també de reguladors. El regulador és la persona que dirigeix el trànsit dels trens i en determina les capacitats, és qui diu si s'han de posar més trens. Tenim l'oficina a Ribes Vila.

Així us coneixeu de treballar junts, oi?

A. Sí, ens coneixem de fa molts anys. Jo vaig començar al Cremallera el 2000 i ell el 2002, de manera que fa molts anys que som companys de feina, des de sempre, vaja. Ens coneixíem, però cadascú feia la seva feina.

I la vostra relació amb Planoles?

A. Jo vivia a Ribes i, per tant, coneixia Planoles, però hi havia pujat molt poques vegades. De fet, hi havia estat bàsicament per la Festa Major. Coneixia Planoles però no hi tenia cap relació.

D. Jo abans de venir-hi a viure no hi havia estat mai. Coneixia Planoles, però, per un company de feina, el Miquel Verdera. Sabia que ell vivia aquí, però jo no hi havia estat mai.

I com va ser, doncs, que hi va venir a viure?

A. Nosaltres som parella des de fa vuit anys. Buscàvem una casa per viure i vam trobar una casa d'aquí a Planoles, la vam venir a veure, i aquí estem.

D. Abans de venir aquí, l'Alba tenia la seva casa a Ribes de Freser, i jo la meua, a Ripoll. Vivíem a Ribes i, puntualment, a Ripoll. Ens ho combinàvem. Però les cases eren massa petites per tota la mainada.

A. Clar, per tots necessitàvem més espai, necessitàvem una casa. Quan vam veure aquesta, ens vam decidir d'un dia per l'altre: buscàvem una casa de lloguer, i això és molt complicat.

I us heu adaptat bé, tant vosaltres com els fills i filles?

A. Sí, és que trobo que és un poble que té de tot. Hi ha el tema del transport. Pensa que ara elles, estudiant a Ripoll, tenen els amics a Ripoll i fan molta vida allà. Ara mateix, la Júlia és a Ripoll, ha baixat en bus i tornarà a pujar amb el bus de la Renfe. Tens un bus cada dues hores, i això està molt bé. I també tenen amigues aquí, al poble. De fet, a l'estiu, moltes més. És una tranquil·litat quan poden fer la seva vida sense que t'hagis de preocupar gens ni mica. A la piscina, per exemple, van a la piscina i no has de patir gots. És el que té un poble.

I a vosaltres, què és el que més us agrada i el que més us desagrada de viure a Planoles?

A. A mi m'agrada molt la tranquil·litat, és l'essència del poble en si. És que és tot. No ho canvio per res!

D. I és un poble molt maco. L'església, els carrers. Molt maco i molt tranquil. Nosaltres tampoc sortim gaire: treballem sis dies i en fem tres de vacances. I quan tenim vacances arreglem la casa, anem a passejar pel riu... Però quan vas caminant pel poble sempre coneixes algú i et saludes. La gent del poble és molt maca.

I a tu Ivan?

Ivan. M'agrada molt que estigui al mig de les muntanyes i no hi ha res que no m'agradi. A mi m'agrada fer caminades, anar a caçar, al gimnàs. És un poble petit, però hi ha moltes coses, eh!

**UN POBLE AL MIG
DE LES MUNTANYES
QUE TÉ DE TOT**

DIES PREVIS

A LA FESTA MAJOR

Del 7 al 9 d'agost

A la sala de dalt del Casino, **Exposició de pintures a càrrec de Margarita Díaz Queraltó**. Horari d'obertura: d'11:00 a 13:00 i de 17:00 a 20:00

Dissabte, 8 d'agost

A les 18:00 i a les 20:00, al teatre del Casino, 3a obra del Cicle d'Arts Escèniques i Música. **Jovent**, a càrrec de la companyia Mambo Project

Divendres, 14 d'agost

A les 18:00, a sala de dalt del Casino, **Il·lustrar l'imaginari català**, un recorregut per l'imaginari popular català de la mà de la il·lustradora especialitzada en folklore i patrimoni, Laia Baldevey

A les 20:00, a l'església de Sant Vicenç, **Concert a càrrec de la Coral Vall de Ribes** sota la direcció de Bruno Nájera. Taquilla inversa

Dissabte, 15 d'agost

A les 18:00, **Acampada amb nens al Collet de les Barraques**. Sortida des de la plaça Primer d'Octubre. Organitza: AEP

A les 20:00, al teatre del Casino, 4a obra del Cicle d'Arts Escèniques i Música. **Un tal Cèsar**, a càrrec de Marcel Tomàs & Cascai Teatre

Del 15 al 23 d'agost

A la sala de dalt del Casino, **Exposició de fotos de Planoles**. Horari d'obertura: de 18:30 a 20:00. Organitza: Associació de Dones de Planoles

Dimarts, 18 d'agost

A les 17:45, **Posta de sol, al Puig de Dòrria**. Sortida des de la plaça Primer d'Octubre. Organitza: AEP

A les 22:00, a la piscina, **Poesia eròtica**, a càrrec de (Per)versions, amb Cristina Solà i Jordi Coromina. Organitza: Bar de la Piscina

Dimecres, 19 d'agost

A partir de les 9:00, a les pistes de tennis, **Open Tiebreak Pàdel i Open Tiebreak Tennis**. A partir de les 13:00 entrega de premis, diplomes i refrigeri. Organitza: Club de Tennis Planoles

A les 17:00, a la plaça Primer d'Octubre, **Espai de jocs infantils**. Organitza: Escola Núria Morer i Pi

A les 18:00, al teatre del Casino, projecció del documental sobre l'escola de Planoles, **El cor de Planoles**. Organitza: Escola Núria Morer i Pi

DIJOUS, 20 D'AGOST

A les 7:30, trobada a la plaça Primer d'Octubre per realitzar una sortida de **Cacera fotogràfica**. Places limitades. Per reservar truqueu al 628 92 53 03 (Tomàs). Organitza: Societat de Caçadors la Vall del Rigart

A les 11:45, al camp de futbol del riu, **Partit de futbol de veterans**: Planoles-Exjugadors F.C. Barcelona

A les 17:00, a la piscina, **7a cursa d'OFNIs**. Organitza: Planeta Guingueta

A les 18:00, al teatre del Casino, Projecció de la pel·lícula **Everest 1985** i col·loqui posterior amb els primers catalans en fer el cim de l'Everest. Organitza: AEP

A les 20:30, a la pista poliesportiva, donem la benvinguda a la Festa Major amb un **Sopar de carmanyola**. Cal reservar taula a l'Ajuntament (2€ per persona). El sopar estarà amenitzat pel Dj Franxo

DIVENDRES, 21 D'AGOST

A les 10:00, **Sortida Botànica al Pi negre del Collet**: el paisatge després de la gestió forestal, la recuperació de pastures i les grans ventades. També us presentem el seneci del Cap, l'invasor perfecte dels prats subalpins. Punt de trobada, plaça Primer d'Octubre. Organitza: AEP

A partir de les 10:30, a la plaça Primer d'Octubre, **Construcció de capgrossos i Concurs de dibuix**. Organitza: Les capgrosses

A les 12:00, a l'avinguda Andreu Ylla, **Concurs de paelles**. Per apuntar-vos truqueu al 619813569 (Miquel). Organitza: Joves de Planoles

A les 12:30, a la font de la pista poliesportiva, **Campionat de bitlles catalanes**. Organitza: Juanma

A les 17:00, davant del Trill, **Baixada d'andròmines**. Organitza: Aproski

A les 18:00,
a l'Església, **Concert a càrrec d'Aida**.
Després del seu pas per Eufòria ens
presenta una proposta en format duet
en el que uneix els universos que més
l'inspiren: jazz, blues, soul, pop-rock
i cançó d'autor. Organitza: Joves de
Planoles

A les 20:00,
a la plaça de l'Ajuntament, **Pregó
de Festa Major**: Els nous planolencs
i planolenques

A continuació, **Repic de campanes**

A les 22:00,
a la pista poliesportiva, **Quinto**

A continuació, **Quinto musical**.
Organitza: Joves de Planoles

DISSABTE, 22 D'AGOST

A les 8:30,
a la pista poliesportiva,
Dotze hores de futbol sala.
Organitza: Amics del futbol

A les 9:00,
a la plaça Primer d'Octubre, **XXI
pujada al Collet de les Barraques**.
Organitza: Paul, Carles i David

A les 10:00 i a les 11:00,
visita a la **Casa de les Papallones
i Petit museu d'història natural**.
Places limitades. Reserva prèvia
al telèfon 696414592.
Organitza: Agustí Gabaldà

A les 11:00,
a la plaça de l'Ajuntament,
Activitats infantils: Bungee Jumpy
+ Brau mecànic

A les 18:00,
al pati del Trill, **Concert de Jazz** a
càrrec d'Andreu Domènech Quartet

A les 20:00,
en acabar el futbol, a la pista
poliesportiva, posada en escena de
la **6a Flashmob – Planoles Balla**,
Organitza: Sònia, Judith i Cristina

A les 21:00,
i sortint de la plaça Primer d'Octubre,
Fem-Rua: “Maria sigues lliure”,
amb Àlex Marteen.
Organitza: L'estiu ésTia

A les 00:00,
a la piscina, **sessió de DJ** a càrrec dels
DJ Franxo. Organitza: Bar de la piscina

DIUMENGE, 23 D'AGOST

A les 9:00,
a la pista poliesportiva, **Futbol
infantil**. Organitza: Pares i mares

A les 11:00,
a l'Església de Sant Vicenç, **Missa
de Festa Major i Missa de Difunts**

A les 12:00,
a la plaça Primer d'Octubre, **Batucada**
a càrrec del grup Perkal Drums

A les 18:00,
a la plaça de l'Ajuntament,
Sardanes amb la cobla Berga Jove

A les 19:00,
a la piscina, IV Campionat
de **Pedra, paper i tisora**.
Organitza: Planeta Guingueta

A les 22:00,
al teatre del Casino, 5a obra
del Cicle d'Arts Escèniques i Música.
El Parc, amb David Olivares
i Miquel Sitjar

DILLUNS, 24 D'AGOST

A les 11:00,
a la piscina, **Aquagym**.
Organitza: Sònia

A les 12:30,
des del pont del Paixó, Mítica
pujada ciclista a cal Gasparó –
7a pujada ciclista Iu Vidal.
Col·labora: cal Gasparó

A les 17:00,
a la pista poliesportiva, **Campionat
de bàsquet 3x3**. A partir de 16 anys.
Organitza: Joves de Planoles

A les 17:30,
a la plaça de l'Ajuntament,
Mon Petit Cirque, a càrrec
de Moi Jordana, Cia de Circ

A les 19:00,
a la plaça Primer d'Octubre,
Xocolatada per a tothom. Organitza:
Associació de Dones de Planoles

Tot seguit, entrega de premis del
V Concurs de fotografia. Organitza:
Associació de Dones de Planoles

A les 21:00,
a la Colomina, **Correfoc infantil**.
Organitza: Marta

En acabar, a la pista poliesportiva,
Cantada conjunta de l'**Hora dels
Adeus**

A les 23:00,
a la pista poliesportiva, **Doble ball
de confeti** a càrrec de Renameds
i La Divand

En acabar, a la sala del Casino,
rematem la Festa Major amb el
Dj Elex. Organitza: Joves de Planoles

A la plaça de l'Ajuntament hi viu la Juliza, de 30 anys, amb la seva germana, la Maury, de 19. Les dues són nascudes a San Pedro Sula, Honduras. La Juliza viu sempre aquí, mentre que la Maury treballa a Barcelona i va molt amunt i avall.

Juliza, explica'm una mica on vivies abans d'arribar a Planoles

Juliza. Yo nací en la capital industrial de Honduras y en 2018 vine a Barcelona y vivía en Sant Adrià de Besòs. Después me fui a vivir a Teià un par de años y ya me vine para aquí.

Per quin motiu vas marxar d'Hondures?

J. Mi madre vino antes buscando trabajo, calidad de vida, sobre todo. Y cuatro años después empezamos a venir mis hermanas y yo. En total somos cinco, y estamos todos aquí.

Com és que vas venir a Planoles?

J. Un día me vine de visita a casa de mi prima, Nohemy, y me gustó el pueblo. Hacía tiempo que iba pensando en hacer un cambio, empezar de cero. Ella antes vivía en Ripoll y siempre me decía "visítame, visítame...". Pero yo no quería, me sonaba que estaba muy lejos. Hasta que un día, cuando ella ya estaba aquí, me convenció, vine, y el pueblo me encantó. Me recordó a mi infancia, porque yo crecí entre montañas, de pequeña viví con mi abuelita y hasta los seis años viví entre montañas.

Vas estudiar a Honduras?

J. Hice un bachillerato en ciencias y letras para ir a la universidad porque quería hacer una licenciatura en enfermería, pero solo me inscribí. Por lo general, en Honduras los padres se comprometen a pagarle a uno lo que es primaria y, a partir de aquí, tienes que buscarte la vida. Aquí me gustaría estudiar, pero el proceso de homologación de los estudios que cursé en Honduras es muy complicado.

TRANQUIL·LITAT,
NATURA I FEINA,
ELS TRES EIXOS
DE LA QUALITAT
DE VIDA

Des que vas arribar, has treballat sempre?

J. Nunca he dejado de trabajar. Cuando estaba en Sant Adrià o en Teià limpiaba casas particulares. Ahora, como ya lo tengo todo en regla, estoy trabajando en el albergue con un contrato indefinido. Pero al principio de vivir aquí iba a Barcelona un par de veces a la semana, como hace ahora mi hermana.

A veure, Maury, explica'm!

Maury. Yo llegué aquí también buscando un trabajo, calidad de vida. Llegué a Barcelona en febrero del año pasado, y ahora estoy trabajando donde ella trabajaba antes: trabajo tres días a la semana, bajo en transporte público por la mañana y vuelvo a subir por la noche.

I tu, tens els papers?

M. Todavía los estoy tramitando. Justamente ayer vi que me asignaron un número de NIE. Tener el NIE te da tranquilidad, y lo necesitas para buscar un trabajo mejor.

Per acabar, i per a les dues. Què és el que més i el que menys us agrada de Planoles?

J. Yo vine buscando calidad de vida, tranquilidad. Además, es un pueblo muy bonito.

Y aunque no hay nada que no me guste, sí que me gustaría conocer a más gente. Aquí todos son muy amables, pero me cuesta entrar un poco con la gente, ¿sabes? No sé si es el tema del choque cultural, o qué, porque yo más o menos entiendo bien el catalán, pero me da mucha vergüenza hablarlo. Creo que esto me frena para conocer a más gente.

M. También me gusta la tranquilidad y la naturaleza, y ver las casas de piedra. Y también me está costando adaptarme, sobre todo por el tema del catalán, que todavía me cuesta entenderlo, pero con el tiempo lo entenderé.

Els pans de sempre com
no els havies vist mai

també productes sense gluten

hola@fornrobro.cat

Forn Robiró
forn de pa i pastisseria

LA CASA DE LES PAPALLONES

Petit museu d'història natural

C/ Estació 4 - 17535 Planoles
Tel. 696 414 592 / 938 890 717
www.lacasadelespapallones.com
lacasadelespapallones@gmail.com

Ctra. N-260 km 137,300 - 17535 Planoles
Tel. i Fax 972 73 60 34
corimamaquinaria@gmail.com
www.corima.cat

Amb l'experiència de sempre
i les novetats del moment

Oscar Grabulosa

MÉS DE 50 ANYS AL VOSTRE SERVEI

Tel. 972 73 61 64 - 667 574 939
oscargrabulosa@gmail.com

Planoles Xanascat

Ctra. de Nevà Prat Cap Riu s/n
17535 Planoles T. 972 736 177
planoles.xanascat@gencat.cat

El novembre de 2024, la Noelia, l'Eduard i el Rèmi es van instal·lar al carrer Major, on antigament hi havia hagut la farmaciola. Els tres provenen del Vallès. L'Eduard, de Mollet del Vallès, on va néixer fa 44 anys, i la Noèlia, de 35 anys, de Granollers. El petit de la casa, en Rèmi, va néixer a Granollers fa un parell d'anys.

Noelia, Eduard, expliqueu-me una mica on vivíeu abans de venir a viure aquí

Noelia. Jo vaig viure a Granollers fins que vaig començar la universitat. Em va semblar molt bona idea marxar a estudiar a Girona i viure en un pis d'estudiants. Els caps de setmana, però, treballava a Granollers i vivia a casa dels meus pares... i els diumenges un altre cop cap a Girona. Això sí, carregada de carmanyoles i amb la roba ben neta [riu]. Després, i durant una temporada, vaig compartir pis amb el meu cosí al centre de Granollers, fins que vaig conèixer l'Edu.

Eduard. Comencem pel principi... Abans dels 7 anys ja m'havia mudat, dins del mateix edifici, dues o tres vegades, a Mollet del Vallès. Dels 7 als 15 vaig viure a Parets del Vallès. Dels 15 als 19 vam mudar-nos a Lliçà d'Amunt. Fins aquí, sempre segons les necessitats de la feina de la meua mare, que era molt emprenedora: tenia un taller de confecció a casa i anava creixent. Llavors, els meus pares van obrir un bar a Canovelles, i dels 19 als 24 anys vaig viure a una altra urbanització de Lliçà d'Amunt. I dels 24 als 32, ja independitzat, vaig viure a Caldes de Montbui.

L'IMPRESCINDIBLE PER VIURE A UN POBLE? "TREN, ESCOLA I UNS SERVEIS MÍNIMS"

Un autèntic nòmada, doncs!

E. I espera. Per la feina, he passat llargues temporades arreu d'Espanya, sobretot al nord. Després de Caldes, he passat per l'Ampolla de Mar, vaig tornar a Lliçà, Bigues i Riells, un altre cop Lliçà... Fins que vaig conèixer la Noelia.

Uf! Crec que m'he perdut

N. Ho porta a la sang: els tres primers anys d'estar junts vam viure de lloguer en una caseta a Martorelles, buscant muntanya i sortir de la ciutat. Després, durant un any, vam conviure amb els pares de l'Edu a casa seva, i mentre estàvem allà vam trobar el què buscàvem, una casa a la muntanya, i ens vam mudar a Tagamanent; hi vam viure durant cinc anys. Va ser la primera casa que vam sentir nostra i on la família va anar creixent.

I ara sou aquí

N. Sí, des de fa dos anys i és on sentim que hem trobat el lloc ideal. En un primer moment, ens vam plantejar marxar a l'estranger, però creiem que aquí hem trobat l'equilibri i tenim la família a prop.

Laboralment, què ha comportat traslladar-vos aquí?

N. Jo soc mestra funcionària, amb plaça definitiva a Canovelles. El procés per apropar-me no està sent ràpid (concursos, adjudicacions, comissions...). De fet, he tornat a la universitat per treure'm una altra especialitat i poder accelerar-ho. Per sort, puc gaudir d'una reducció de jornada per cura de fill i treball només tres dies a la setmana, cosa que em permet no estar cada dia a la carretera i conciliar una mica.

E. Durant els últims deu anys he treballat al sector farmacèutic i, quan vam fer el canvi de domicili, vaig haver de deixar la feina per tal de conciliar familiarment i poder seguir amb aquest projecte. Tenia clar que havia de fer un canvi laboral, ja que en aquesta zona no hi ha laboratoris. Des de fa uns mesos, estic gestionant uns apartaments rurals i la veritat és que estic molt content i agraït d'haver tingut aquesta oportunitat, ja que ens podem combinar amb la Noelia per poder estar el màxim temps possible amb en Rèmi.

Quan vàreu sentir a parlar de Planoles per primera vegada?

N. Havíem vingut amb la furgoneta a passar alguna nit i fer muntanya per la zona, i des del primer dia ens va agradar el caliu de poble.

E. Jo de petit havia vingut amb el meu pare a buscar bolets i a fer sortides familiars de turisme rural.

I la decisió d'instal·lar-vos-hi?

E. Quan vam valorar on canviar, vam marcar uns punts "imprescindibles": tren [riu], escola, serveis mínims (botigueta, bar, nucli), entorn natural molt potent i divers, i habitatge accessible.

Va ser la primera opció?

N. No. Primer vam descartar els Alps i la Cerdanya perquè no complien els nostres requisits. Planoles ens havia passat per alt. Quan vam començar la recerca d'habitatge, vam tenir sort de trobar un parell d'opcions que s'adequaven a les nostres possibilitats. I quan en Rèmi tenia uns sis mesos, vam signar el primer contracte d'arres.

Què és allò que més us agrada i allò que més us desagrada de Planoles?

N. El que més m'agrada és la pau de la natura, i el que menys, que m'està costant canviar de plaça a la feina.

E. De les coses que més valoro és tenir la muntanya tan a mà i poder gaudir-la. En canvi, la massificació alguns dies puntuals, no la porto gaire bé.

Creieu que continuareu aquí molt de temps?

N. No penso fer cap trasllat més a no ser que tingui prou diners per no gestionar bancs ni muntar ni desfer cap caps [riu].

E. Ui, a la vida mai se sap... oi, Noelia?

AGL | Alejandro García
• Planoles
PINTURA · PARQUET
★ Simulacions amb IA a partir de fotos reals
610 05 09 20

Només de sortir de Planoles, en direcció a Ribes, a mà esquerra, hi ha un trencant, una carretera de terra que puja envoltada d'arbres. Si la segueixes durant uns 100 metres arribes a una esplanada i, al bell mig, una casa. És aquí on, des de juliol del 2024, viuen l'Evgenii Volkov i la Rimma Volkova. L'Evgenii, de 79 anys, va néixer a Moscou, mentre que la Rimma, també de 79, és nascuda a Lituània, tot i que amb tan sols un any se'n va anar a viure a Moscou.

On i com us vau conèixer?

Rimma. A Moscou. Tots dos estudiàvem física a la universitat.

Evgenii. Vam estudiar a la Universitat Estatal Lomonósov de Moscou, la universitat més important de la Unió Soviètica, situada al Turó de Lenin (avui, Turó dels Pardals). Jo em vaig especialitzar en física de les partícules elementals, estudiava els raigs còsmics i fèiem experiments amb acceleradors de partícules. El despatx de la càtedra de la meua especialitat estava al costat del despatx de biofísica, que era l'especialitat de la Rimma, i allà ens vam conèixer.

I de què treballàveu?

E. Jo feia recerca a l'Institut Lébedev de Física de l'Acadèmia de Ciències, la institució científica més important de la Unió Soviètica.

R. Jo em vaig especialitzar en la coagulació sanguínia, feia recerca sobre els trombòcits.

Teniu fills?

E. Tenim dues filles. La Irina de 55 anys i l'Anna de 45. Les dues viuen, des de fa temps, a Londres.

R. I tenim cinc netes i un besnet, tots a Londres.

I quan vau marxar de Moscou?

R. Una de les nostres filles va enviar el seu fill a estudiar a un internat a Yorkshire, a Anglaterra. Crec que el volien una mica

lluny [riu], però el trobaven a faltar. I un any després, el 2010, les meves filles se'n van anar cap allà, i es van instal·lar a Londres.

Nosaltres, en canvi, vam marxar per motius mèdics. Jo m'havia trencat l'espatlla i no se'm va curar bé i em va quedar el braç inutilitzable. A Turquia, vam trobar una clínica de rehabilitació pel braç, i hi vam anar. Però quan vam voler tornar, havia esclatat la guerra amb Ucraïna i no hi havia vols directes entre Turquia i Rússia. A més, les nostres filles van insistir que no hi tornéssim, que ens volien tenir més a prop.

I vau venir directament aquí? I per què no a Londres?

E. Després d'estar un any a Turquia, vam anar a Puigcerdà. A Londres no ens hi podíem quedar perquè no teníem visat. És molt complicat per nosaltres viure a Londres. Ho hauríem hagut de fer com a il·legals i volíem estar legals.

I aquí?

E. Aquí no, aquí estem legals. Vam entrar com a estudiants d'espanyol. Una mica grans, però estudiants [riuen]. Se suposa

que hem d'aprendre espanyol, però ja som grans i ens costa una mica. Jo, fa anys, havia vingut a Barcelona a donar conferències a la Universitat Politècnica de Catalunya i tinc companys que viuen aquí i ens van dir que hi havia possibilitat d'obtenir permís de residència.

R. Durant dos anys vam tenir el visat d'estudiant, després vam haver de tornar a Rússia per poder demanar el visat no lucratiu, que té una vigència de tres mesos, i ara estem esperant la resolució d'un permís de residència una mica més permanent.

I de Puigcerdà a Planoles. Com va ser això?

R. A Puigcerdà vivíem de lloguer i nosaltres volíem comprar una casa per aquesta zona: havíem mirat a la Cerdanya, a la Vall de Camprodon... Volíem quedar-nos per aquí, però no trobàvem res.

E. De fet, era la nostra filla qui s'encarregava de buscar una casa per poder-la comprar. Ella es va estar uns dies a Puigcerdà amb nosaltres ajudant-nos a buscar casa.

VIURE AQUÍ ÉS COM VIURE EN UN CONTE DE FADES

R. En vam veure moltes, abans de venir aquí. I no en trobàvem cap que ens agradés. Però quan vaig veure aquesta, aquest paisatge, aquestes vistes... me'n vaig enamorar. I quan hi vaig entrar, vaig dir "ja està, no vull veure cap més casa". El meu cor es va enamorar de la casa i de l'entorn.

Però aquí esteu una mica aïllats, no? I tinc entès que no teniu carnet de conduir, oi?

E. Bé, sí, jo en tinc, però rus i aquí no serveix. I ara ja no em vull posar a estudiar per tornar-me'l a treure. A més, a Moscou no hi ha carreteres com aquestes, són molt rectes. Se n'ha de saber molt, per conduir aquí! [riu].

R. Sort n'hem tingut, de la Madina i el Valery. Ells són la nostra família aquí i sempre que els necessitem, ens ajuden: ens acompanyen a comprar, al metge, o on sigui.

Què és el que més us agrada de viure aquí?

E. A mi el paisatge, l'aire... poder respirar aquest aire.

R. A qui no li agradaria viure aquí? És com viure en un conte de fades.

I el que menys us agrada o trobeu a faltar més de Rússia?

E. Per mi les comunicacions, no hi ha tren i internet molt sovint no funciona. Aquest és un dels motius per què vam haver de deixar d'estudiar espanyol: ho fèiem per internet i sovint era impossible connectar-nos.

R. Jo trobo a faltar tenir un jardí més frondós. Aquí en tenim, però les flors no creixen com creixien a casa. El problema és que aquí fa molta calor i la terra és massa seca. Ara estem arreglant un sistema de reg per aconseguir que la terra estigui més humida. Els meus companys de la universitat m'envien fotografies dels seus jardins i em fan molta enveja!

Aquesta entrevista s'ha fet en rus i en anglès. Volem agrair la Madina i la Bet per haver fet d'interprets i traductores.

CAN GASPARÓ

Hotel Rural & Restaurant

Reserves al: 972 736 077 | 722 220 940
info@gasparo.cat

 cangasparo_hotelrural

Galeria d'Art

Tel.
972728806
639760574
padequart1@telefonica.net

Ribes de Freser

Sant Antoni
HOTEL RESTAURANT

c/ de Sant Quintí 55 - Ribes de Freses
T. 972 72 70 18 - ribes@hotelsantantoni.net

L'ARCADEA

CAN SART

disfaro
pharma

www.disfaro.com

MATERIALS DEL FRESER

Ferreteria i Eines, Exposició de Rajoles,
Griferia i Banys, Pintura, Jardineria i Pagesia,
Pèl·lets, Lloguer de maquinària
Materials de Construcció en General.

Crta. de Pardines 20 - 17534 Ribes de Freser
materials@materialsdefreser.com - T 972 72 71 14

EL SERRAT
TURISME RURAL

625052378
www.elserratplanoles.com

I MOVIMENT DE TERRES

NIF A-17.236.746

1965-2015 50 anys al seu servei

Bona Vista 14 - 17534 RIBES DE FRESER
T 972 70 39 00 - F 972 71 45 06 - gmarty@gmarty.cat
Bona Vista 14 - 17534 Ribes de Freser
Despatx c/ Concepció Ducloux 4 - 17500 Ripoll

En Josep Maria, nascut a Barcelona fa 60 anys, viu, des del maig de 2025, al carrer Rigat de Planès.

On vivies abans d'instal·lar-te a Planols?
Vaig néixer a Barcelona el 1965 i sempre hi he viscut.

De què treballes?
Soc advocat fiscalista. Tinc el meu despatx a Barcelona, però també col·laboro en una assessoria de la Bisbal d'Empordà. A més, faig altres assessories arreu de Catalunya, però bàsicament entre la Bisbal d'Empordà i Barcelona.

Treballes físicament o teletreballes?
Afortunadament des de la covid es pot teletreballar. Això sí, quan tinc reunions puntuals baixo a Barcelona. També faig molta formació, seminaris arreu d'Espanya, però no em cal desplaçar-me perquè des de la covid tota la formació es fa en línia.

Com vas venir a parar aquí?
Va ser realment per pura casualitat, perquè tant a la meua dona com a mi ens agrada molt la muntanya. Som del grup excursionista Pica d'Estats i vam començar ja fa uns anys a fer el repte dels 100 cims: vam fer els primers 100 cims, després els dos-cents 100 cims. Tot això ens portava a voltar per tota Catalunya. La muntanya sempre ens ha agradat molt, i la nostra idea sempre havia estat que, quan poguéssim, ens retirariem a la muntanya.

Però el repte dels 100 cims et portava per tot Catalunya. I Planols?
Justament també fèiem marxés, curses a la muntanya, i en vam descobrir una que es deia Run4cancer, que es feia a Planols. Vam venir i ens va agradar molt. Tant el poble com el lloc vam veure que s'acostava molt a allò que buscàvem: que fos als Pirineus, però a la vegada estigués bastant a prop de Barcelona. És un poble molt ben situat, hi ha poqueta gent, que és el que ens agrada, però amb molts bons serveis. I al final vam decidir quedar-nos aquí.

Quan dius quedar-nos, vols dir tu i la teua parella?
Sí, el que passa és que ella, com que té la feina a Badalona, de moment, viu més allà que aquí.

Tens alguna afició a destacar?
A mi m'agrada molt la cultura, la cultura en general, i m'agrada molt escriure: narrativa i contes curts, sobretot. I l'altre dia vaig veure que es convocaven els Jocs Florals dels Micropobles i m'hi vaig presentar amb una poesia sobre Planols. I vaig guanyar el segon premi.

**VAIG VENIR A FER
UNA RUN4CANCER
I AQUÍ SEGUEIXO**

Què és el que més us agrada i el que menys us agrada de viure aquí?
El que més ens agrada és que és petit, que hi ha poca gent, que és molt tranquil, que és molt segur. I que no ens agradi, no et puc dir res. Res en absolut. Pot ser m'agradaria que encara fos més tranquil, que no vingués tanta gent! [riu].

Al carrer de Ribes, a cal Climançó, hi viu, des de l'estiu de 2025, una parella, la Clàudia i l'Iver, amb el seu fill, l'Izan. La Clàudia i l'Iver tenen 45 anys, i l'Izan en té 11. Tot i que els tres van néixer a Santa Cruz, a Bolívia, abans havien viscut a molts altres llocs. A banda de l'Izan, la parella té un fill més gran que viu a Bolívia, l'Axel, de 18 anys.

Em podríeu explicar una mica com us vau conèixer?

Iver. Nos conocimos estudiando. Los dos estudiábamos para ser peritos de banca.

Claudia. Aunque yo había nacido en Santa Cruz, a los tres años me fui con mis papás a vivir a un pueblo en San José. Pero como allá no hay universidad, una vez uno acaba el colegio, lo normal es que vaya a la ciudad a hacer los estudios superiores. Y ahí lo conocí a él. Llevamos 23 años casados.

Quan vau venir cap aquí?

C. Nos casamos en octubre del 2002 y llegamos a España en marzo del 2003.

Vau venir per qüestions laborals?

I. Sí, a trabajar. Bueno, a probar suerte. Estábamos recién casados y unos amigos de acá nos convencieron de que viniéramos a Madrid. Ahí estuvimos un tiempo, y luego nos fuimos a Alicante, donde teníamos unos familiares: un día fuimos de vacaciones, nos gustó y nos quedamos.

I els fills els vau tenir a Alacant?

C. El mayor sí. Pero cuando yo estaba embarazada de siete meses, nos volvimos para Bolívia, donde nació Izan. Se llevan justo siete años.

És a dir, que després de passar per Madrid i Alacant vau tornar a viure a Bolívia. Quant de temps?

I. Cuando nos fuimos otra vez para Bolívia yo me puse a estudiar, entré a la universidad y saqué mi carrera de Ingeniería Industrial y Comercial. Pero como no tenía trabajo, un cuñado que vivía en Barcelona me dijo "tú tienes la nacionalidad española

y tienes habilidades, ¿no?, ¡pues vente!" Y me vine a vivir a Barcelona en 2024.

C. Allí era muy complicado. Él se había sacado la carrera, pero no encontraba un trabajo fijo, por la política más que nada. Yo ahí trabajaba haciendo tortas. Como no podía trabajar en otra cosa me dediqué a la repostería.

Ja ens anem acostant a Planoles. Però com vau conèixer Planoles, o la zona?

C. Pues como en Barcelona no le salió el trabajo con mi cuñado, y tenía una prima que vivía en la Molina, se vino a pasar unos días de vacaciones con ella.

I. Y acá se me abrieron las puertas. Hice unos extras en el albergue, de ahí me llamaron del Hotel HG, donde hice una temporada, después en el Hotel Solineu. Allí hacía un poco de todo.

I mentrestant, Claudia, tu continuaves a Bolívia?

C. Sí, él lleva dos años acá y nosotros llegamos hace recién un año. Cuando nosotros llegamos a Barcelona vivimos un tiempo

con la mamá de mi cuñado. Empecé a buscar trabajo, pero la cosa estaba difícil. Como él vivía en la Molina, le pregunté a su prima para ver si podíamos venirnos, y nos vinimos. Y a buscar trabajo... y casa. Pero no encontrábamos nada, hasta que él logró que le alquilaran un piso en Bourg-Madame. Él estaba en la Molina y nosotros vivíamos en Bourg-Madame.

Quant de temps vau estar vivint-hi?

C. Seis meses, más o menos. Pero mis hijos sufrieron bastante en ese aspecto. Como él estaba empadronado en la Molina, los hijos tenían que ir a la escuela en Alp. Y en Bourg-Madame no hay transporte para llegar a la estación de trenes de Puigcerdà. Así que él y Axel tenían que caminar unos 45 minutos cada día para llegar al bus y poder ir al colegio.

I l'Axel, quan va marxar?

C. Pues cuando terminó el colegio, en agosto. Se fue para Bolívia para terminar el bachillerato. Ahora ya ha hecho el examen para el ingreso a la universidad y va a estudiar Ingeniería Informática.

I. Él está viviendo en una casita que tenemos, a una cuadra de donde viven mis padres.

C. Lo único que nos falta ahora es poder estar todos juntos aquí. Al menos ahora va a venir unos días de vacaciones.

Bé, ja esteu vivint a la Guingueta d'ix, treballant a la Molina i anant a l'escola a Alp. I Planoles?

C. Yo buscaba trabajo porque solo trabajaba él y no me salía nada. Hasta que me salió hacer unos reemplazos aquí en el albergue. Vine y el trabajo me gustó. Y me gustó la gente. La gente es muy buena. Me dijeron que me quedara aquí, a trabajar, que iban a hablar con el alcalde para que me buscara casa. Alejandra, que también es boliviana, me echó una mano: estuve un tiempo viviendo en su casa. Rina y Ana también me ayudaron mucho.

I. Mientras tanto yo estaba viviendo y trabajando en la Molina y trabajando de camarero en el Hotel Park de Puigcerdà. Estuve nueve meses hasta que ya decidí venirme.

On treballes ara, Iver?

I. Ahora trabajo con Manel, ya llevo tres meses. Aunque es un trabajo físicamente un poco más duro, estoy a gusto y, por fin, junto a mi familia.

I això del català, com ho porteu?

C. Esto nos frenaba un poquito. Decíamos, "¿cómo lo vamos a hacer?". Pero Izan lo aprendió rápido, en el colegio. Él lo habla siempre con sus amigos. Yo lo entiendo, entiendo poco, pero no lo hablo. Estoy en clases de catalán.

I. A mí no me da para llegar a las clases. Quería ir, pero con el trabajo no puedo. Pero trabajando con Manel, ellos hablan siempre en catalán y ya voy entendiéndolo.

I ja per acabar, què és el què més us agrada de Planoles?

I. La tranquilidad que hay aquí. Y que está todo cerca.

C. Sí, la tranquilidad y la seguridad, sobre todo para Izan. Yo me crié en un pueblo y me recuerda mucho que mi madre me dejaba salir a jugar con mis amigos por la noche, y me encantaba. Y la gente. Nos gusta mucho la gente.

I el què menys us agrada?

C. El frío. Yo estoy congelada, ahorita. El clima es lo único que cambiaría. Bueno, y tener a mi hijo mayor con nosotros. Aquí tenemos casi de todo, solo nos faltaría tener el médico.

I a tu, Izan, què és el que més t'agrada?

Izan. El què més m'agrada és jugar amb els amics i patinar.

C. Te cuento una anécdota. El otro día estábamos hablando con Iver de mudarnos de casa. Izan creyó que hablábamos de irnos de Planoles, y nos dijo. "yo no me muevo de aquí, yo estoy bien acá y no me voy a ir".

Al carrer de l'Estació hi viu l'Eduard. Nascut a Barcelona fa 59 anys, després de diferents anades i vingudes, es va instal·lar definitivament a Planoles el juny de 2023.

Explica'ns una mica on vivies abans de venir aquí

Vaig néixer a Barcelona, on em vaig escolaritzar, vaig anar a la universitat i vaig viure molt de temps. Però ja de jove vivia molt a cavall entre Barcelona i el Maresme, on els meus pares tenien una segona residència. De fet, fins ara, jo m'havia sentit sempre molt de Vilassar de Dalt.

Però hi vas viure, a Vilassar?

Sí, quan em vaig casar, hi vàrem anar a viure. És on he viscut més temps i és on han nascut els meus fills. Ara ja són majors d'edat, i hi segueixen vivint.

Treballaves a Vilassar?

Laboralment tinc dues etapes molt marcadades. Vaig treballar durant pràcticament 25 anys de comercial. En un moment donat, però, amb 40 anys, vaig fer un tomb, vaig fer un canvi. I ara fa 19 anys que soc agent rural.

Com és això?

Tot i que havia gaudit molt fent de comercial, va arribar un moment que ja no m'hi veia: tenia 40 anys i no gaudia amb la feina. Vaig analitzar què feia els caps de setmana i em vaig dir: "hòstia, a mi el que m'agrada és la natura. A veure si puc trobar una feina que m'agradi, abans que ella em trobi a mi". Vaig explorar diferents opcions: guarda d'un coto, portar una casa de turisme rural, fer de monitor de lleure d'activitats al medi natural, etc. Després d'estudiar-les, la que em va semblar més adequada era la d'agent rural.

I continuaves vivint a Vilassar?

Sí. Vaig guanyar l'oposició d'agent rural i vaig aconseguir una plaça al Maresme. Hi vaig estar fins l'any 2021. Aquell any va sortir una plaça provisional, amb comissió de serveis, al Ripollès. En aquell moment, no saltres ja teníem un apartament aquí, cosa que en facilitava la logística. Vaig demanar aquesta plaça, me la van donar, i vaig venir cap aquí.

**PLANOLES,
UN POBLE VIU, ACTIU,
I MOLT ACOLLIDOR
AMB ELS QUE VENIM
DE FORA**

Et vas instal·lar aquí sol?

Sí, la meua dona no podia venir perquè té un negoci d'alimentació a Vilassar. Els meus fills ja eren grans, estudiants universitaris, i s'han quedat allà. La meua dona puja quan pot, o baixo jo, en funció de la feina.

Quan apareix per primer cop a la vostra vida Planoles, de manera més o menys definitiva?

Sempre ens ha agradat la muntanya, fer excursions... i per les comunicacions el Ripollès era una bona destinació. A més, per les circumstàncies laborals teníem pocs caps de setmana lliures i, molt sovint, només el diumenge, per tant, no podíem fer desplaçaments massa llargs. Vam mirar diferents llocs i al final vam trobar un habitatge aquí, però, en aquell moment, només com a segona residència i amb la perspectiva de gaudir-la en pocs moments, un diumenge de tant en tant.

Què és allò que més t'agrada i més et desagrada de Planoles?

Personalment, i per la meua situació familiar, el què trobo a faltar més és la possibilitat de socialitzar amb la gent, de poder-me integrar una mica més: quan tinc festa me'n vaig cap a Vilassar i faig poca vida de poble. Per altra banda, i encara que sembli contradictori, el què més m'agrada és que és un poble molt viu, molt actiu, molt acollidor amb els que venim de fora. Trobo que té una vida associativa, cultural i participativa molt potent i que, d'aquesta vida, en gaudeixen tant els que són d'aquí de tota la vida com els que hem vingut de fora: la piscina, el casino, la festa major, les associacions...

Al carrer de l'Estació, hi viu l'Antonio Medina, conegut per tothom com el Toni. Va néixer a Santa Coloma de Gramenet fa 69 anys, i es va instal·lar a Planoles el juliol de 2023. Però no ho va fer sol, ho va fer acompanyat del seu millor amic, el Toni.

Explica'ns una mica on vivies abans de venir a Planoles

Nací en 1959 en Santa Coloma de Gramenet y prácticamente siempre he vivido ahí. Por cuestiones de trabajo viví dos años en Galicia y uno en Alacant.

De què treballaves?

Yo trabajaba en banca. Normalmente de atención al público, pero a veces me mandaban a oficinas a investigar historias.

ESTANT A RIBES BUSCANT PISOS LI VAN PARLAR DE PLANOLES. "I AIXÒ ON ÉS?", VA PREGUNTAR

Per què, de formació, què ets?

Estudié en la universidad el grado de Economía y Finanzas.

Com vas conèixer Planoles?

Yo quería comprarme una vivienda y estuve en Ribes mirando. Y había un constructor que me dijo: "oye, tengo unos pisos, unos apartamentos, en Planoles". Y yo le dije, "¿y eso dónde está?" Subí, me gustó y llegamos a un acuerdo.

I vas venir a viure aquí?

No. Al principio solo venía los fines de semana, hasta que me jubilé, y ya me quedé aquí.

Has viscut sempre sol?

Bueno, con mi perro. El otro se murió y ahora tengo éste. Tengo perro desde joven. Me gustan mucho los animales, me encantan.

Per acabar, què és el que més t'agrada de Planoles?

Que es muy tranquilo. Es un lugar tranquilo y muy limpio. La gente que vive aquí es muy agradable.

I alguna cosa que no t'agradi?

No, no hay nada.

Tens intenció de quedar-te per sempre?

Sí, sí, llevo dos años viviendo aquí y estoy inscrito en el Ayuntamiento.

Cal Ponset

EXCAVACIONS LLUÍS ICART S.L.

Tel. 972 73 01 78
Ctra. de Gombrèn Km 5
L'Empalme Camdevàdol 1
7530 (Girona)

ELS CAÇADORS

Hotel Restaurant · Centenari 1920-2020
Comparteix l'estiu al Restaurant i a la terrassa de l'Snack Caçadors! Bona Festa Major!

SMP.

Serveis de Manteniment del Pirineu, s.l.

Joaquín Bernardo

Crta de Pardines 20
17534 Ribes de Freser
construquimsl@gmail.com

CONSTRUÍQUIM

619 260 912

TREBALLS DE PALETERIA
ESTRUCTURES DE FORMIGÓ
MURS DE FORMIGÓ

AUTO RIPOLLÈS MOTOR S.L.

Tel. 972 70 33 11
Ctra. N-152 - km. 108, Polígon Ind. Rocafiguera
17500 Ripoll (Girona)

CONSTRUCCIONS

J. MARTINEZ PORTABELLA

50 anys d'experiència
PARDINES

Tel. 619 572 040 / 972 728 011
Ctra. de Ribes 5 - constjmp@gmail.com
www.construccionsjmp.cat

Garatge
J. ROMA
 Mècanica - Planxisteria
 Electricitat

Ctra. Puigcerdà, s/n
 17530 Campdevànol - Tel. 972 73 00 23
 garatgej.roma@yahoo.es

BAR - RESTAURANT
ANNA

Ventolà
 Tel. 972 72 72 60
 17534 Ribes de Freser

A la plaça de l'Ajuntament, hi viuen la Nohemy, de 37 anys, la seva filla Isis, de 20 i la Keily, germana de la Nohemy, de 22. Les tres van néixer a San Pedro Sula, la segona ciutat més gran d'Hondures, coneguda pel nom de Ciudad Industrial perquè és la seu de les empreses industrials més grans del país.

Expliqueu-me una mica on vivíeu abans de venir a viure aquí

Nohemy. Yo nací en 1988, en 2022 me vine a Ripoll y en 2023, a Planoles.

Isis. Yo nací en 2005 y llegué aquí en febrero del año pasado a través de mi mamá.

Keily. Yo nací en 2004 y me vine unos meses después de Isis, en setiembre de 2025.

Per quin motiu vau marxar d'Hondures?

N. Por la economía. Yo ahí trabajaba, pero cobraba muy poco y tenía que gastar todo lo que ganaba. No ahorrraba nada.

I. Yo vine por las mismas circunstancias. Tenía trabajo, pero estaba muy mal pagado y no me daba para estudiar: o estudiaba o comía. Ahí cuidaba niños en una guardería durante diez horas y llegaba a casa matada. Se lo conté a mi mamá, y ella me trajo.

K. Yo ahí buscaba trabajo y no me salía nada, pero no era solo eso, quería una vida mejor.

Com és que vas anar a parar a Ripoll?

N. Tenía una compañera que se vino a Ripoll a trabajar, y me dijo "vente que yo te voy a ayudar". Cuando llegué, viví con ella y una amiga.

Va ser fàcil, aconseguir feina?

N. Al principio fue muy difícil, iba a entrevistas, pero no me cogían porque no creían que yo tuviera experiencia. De cuidar abuelos no, pero de hacer casas yo tenía mucha experiencia, pero no me cogían. Empecé con un solo cliente, haciendo sólo tres horas al mes. Después me salieron algunas casas en Planoles, porque la chica con la que vivía conocía a Berta y me ofreció trabajar

D'HONDURES A PLANOLS, FENT UNA PETITA ESCALA A RIPOLL

en su casa y con Roser. Estuve un tiempo trabajando en Planoles y bajaba cada día a dormir a Ripoll.

De seguida et van sortir més cases a Planoles?

N. Sí, a través de Roser fui conociendo más personas. Y me fue creciendo tanto el trabajo que llegó un momento que yo no podía sola. Al principio pasaba trabajo a algunas amigas mías, pero se fueron yendo.

I van arribar, primer la teva filla i després la teva germana

N. Sí, trabajábamos las tres haciendo casas, hasta que a mi hermana le salió lo de cuidar a la iaia.

K. Yo empecé cuidando a Lola unas horas y hace un mes y quince días que estoy con Maria, estoy todo el día.

A Hondures, hi teniu família?

N. Sí. Ahí todavía tengo a mi hijo de diecisiete años. Además, están nuestros padres, hermanos, sobrinos...

Això del català, com ho porteu?

N. Yo hice clases en Ripoll, y sabía algo. Pero una persona de aquí me dijo, "això del català, l'has de parlar molt bé". Pero claro, no es mi idioma, "el parlo com puc". Y desde esta vez me dio timidez.

K. A mi Maria me habla siempre en catalán y me ha dicho "tu parla'l i jo et corregeixo". "Tracte fet", le dije [riu].

I. Para mí eso de los idiomas siempre ha sido muy difícil. Una vez intenté aprender inglés, pero me cuesta mucho.

Us agrada viure a Planoles?

I. A mí sí que me gusta. Me gusta mucho el ambiente, me encanta la naturaleza. A mí no me gustan los lugares con mucha gente, prefiero la tranquilidad.

K. A mí también me gusta mucho la naturaleza, los árboles, los pajaritos, el aire puro. En Honduras vivíamos en una ciudad con mucho humo, mucha contaminación. Aquí noté un cambio radical.

N. A mí me gusta todo, de Planoles. Al principio, como estaba sola, me costó y tuve una pequeña depresión, y tenía ansiedad: me iba cada semana con mi tía, a Barcelona, para platicar, y salir un poco. Al final, fui al psicólogo y lo superé. Tuve todo el apoyo de mis clientes, y ahora estoy súper bien. M'encanta Planoles. Quan neva, m'encanta!

En algun moment heu pensat marxar de Planoles?

N. Yo en algún momento he pensado ir a la ciudad por ellas. Ellas son jóvenes y me gustaría que conocieran a más gente. A veces lo hablo con mi hija, porque me gustaría que ella siguiese estudiando para tener más oportunidades, y ella me dice "pues se tendrá que ir usted sola, porque yo no me voy de Planoles".

Al carrer del Ventador, hi viu la Laia. La Laia va néixer a Terrassa fa 38 anys, i la tenim amb nosaltres des de l'octubre de 2022.

Explica'ns una mica on vivies abans d'instal·lar-te a Planoles

Jo sempre havia viscut a Terrassa, on vaig néixer. Tot i així, cada estiu, dies festius i caps de setmana acostumava a marxar al poble del meu avi a la comarca de l'Anoia, o a alguna altra petita localitat on la meua família tenia algun apartament o casa llogada. Així que, des de ben petita, em vaig adonar que la vida de poble m'encanta, i cada vegada la ciutat se'm feia més impersonal, freda i em quedava massa gran.

Parla'ns una mica de la teua infància

Recordant la meua infantesa i adolescència, puc dir que els moments més feliços van ser quan anava amb la meua família a passejar pel bosc, per la muntanya, a buscar bolets, a veure les abelles del meu pare com feien mel. Banyar-me al riu a l'estiu, per exemple, em proporciona calma i benestar.

Vaja, tot menys estar a casa. Recordes a quina edat vas decidir que la ciutat no era gens per tu?

No sé a quina edat vaig començar a tenir-ho clar, però sempre deia que volia viure en una cabana enmig del bosc. No va ser fins als 33 anys que va sorgir l'oportunitat de viure en un poble de muntanya.

I això, com va ser?

Jo soc educadora infantil i tècnica especialista en educació infantil. Des dels 21 anys que havia treballat en escoles bressol d'àmbit privat, però sempre havia volgut treballar a l'escola pública. No va ser fins al 2020, amb la covid, que em van adjudicar una plaça extraordinària de dos anys a l'escola Mestre Andreu de Sant Joan de les Abadesses, ja que necessitaven més dotacions de personal d'atenció educativa a les escoles públiques. Vaig ser-hi durant un curs, i allà vaig descobrir el Ripollès.

I Planoles?

El següent curs em van oferir una millora de feina com a interina a la llar d'infants adjuntada a l'escola Núria Morer i Pi de Planoles. I en visitar i conèixer el poble, vaig decidir que m'hi volia quedar a viure. Des d'un inici, la meua arribada va ser molt benvinguda a l'escola, amb les famílies, els infants i els companys i companyes, i també amb els veïns i veïnes. Entre tothom han fet que em senti com a casa. Això sí, continuo tenint la meua família i moltes amistats al Vallès.

Així doncs, continues mantenint el contacte amb els amics del Vallès. Quan us veieu, com t'organitzes?

Normalment baixo jo a veure'ls, encara que, de tant en tant, ells pugen a Planoles. Ja els va bé, així desconnecten una mica de la ciutat.

M'HA ENAMORAT PLANOLES, EL SEU ENTORN, LA SEVA GENT I EL CONCEPTE DE COMUNITAT

Així, t'agradaria quedar-te aquí molt de temps?

Sí, voldria viure-hi indefinidament, però encara no sé on m'acabarà portant la vida, sobretot per motius laborals. El que tinc clar és que si marxo ho trobaré a faltar tot.

Em pots dir el que més t'agrada de Planoles?

Una de les coses que més m'agrada és l'entorn idíl·lic, la natura que l'envolta, els canvis de colors en la vegetació de cada estació, poder gaudir de la neu a l'hivern, l'olor del bosc després de ploure, la meravellosa vista del Taga. Ah, i la seva tranquil·litat!

I allò que no t'agrada?

No és que no m'agradi, però voldria que hi visqués més gent tot l'any. I que hi hagués més oferta d'habitatge pels que hi vivim.

**Restaurant
El Trill**

Crta. de Ribes 19 - 17535 Planolles
Tel. 608 343 768

TAXI PLANOLES

Jesús Palacín
627 588 870
Servei 24 h

Elisabet Córdoba
627 588 871

**ALBA FORNAS MADRID
FISIOTERAPEUTA**

Col. 6574

Atenció domiciliària

679 583 236
alsamfer_84@hotmail.com

**Associació de
dones de Planoles**